

Hoe de ‘verbonden entiteit’ Marc Coucke twee clubs en het Belgisch voetbal belazert

Anderlecht-voorzitter Marc Coucke kijkt toe vanuit de tribune. Zijn link met nog een andere eersteklasser is problematisch. © BELGA

Licentie KVO én Anderlecht in gevaar

KV Oostende zal morgen zijn licentie niet krijgen, met dank aan zijn ex-eigenaar Marc Coucke die een overname door het Amerikaanse Pacific Media Group kelderde omdat hijzelf een koper achter de hand heeft. Door die demarche dreigt ook Anderlecht zijn licentie nog kwijt te spelen.

HANS VANDEWEGHE

Dit ingewikkelde verhaal begint in de winter van 2017-2018. Op 20 december 2017 koopt Marc Coucke Anderlecht, maar hij is dan nog eigenaar van KV Oostende. Bij twee clubs eigenaar zijn, of zelfs maar een verbonden entiteit die weegt op de bestuurlijke beslissingen van twee verschillende clubs, is absoluut verboden.

Op 8 februari 2018 raakt bekend dat Peter Callant van het gelijknamige verzekeringskantoor de nieuwe eigenaar wordt van KV Oostende. Iets meer dan een jaar later zou hij al de fakkel doorgeven aan ondervoorzitter Frank Dierckens van Diaz Sunprotection.

Rewind naar de overname van Callant begin 2018. Coucke vraagt 15 miljoen euro maar vindt geen overnemer voor dat bedrag en besluit dan maar in zee te gaan met Callant, een vriend en zijn verzekeringsrelatie. Finaal komen ze overeen dat Callant 1,5 miljoen betaalt en dat de rest wordt gerecupereerd via allerlei constructies. Zoals: een verhoogde stadionhuur, de overname van de betere Oostendse spelers door Anderlecht en het doorstorten van nog te innen transfersommen van eerder verkochte spelers.

Coucke is bij de verkoop aan Callant niet alleen de eigenaar, maar ook de grootste schuldeiser van zijn eigen club; zijn rekening courant bedraagt heel even 30 miljoen euro, het gevolg van de ene na de andere onrealistische investering. Hij voert net voor de overname een kapitaalverhoging van 15 miljoen door, waarna die 15 miljoen moet dienen om zichzelf terug te betalen. Op zijn minst een vreemde operatie waarbij de fiscus zich toen al vragen had kunnen stellen.

VRUCHTGEBRUIK

Coucke is niet alleen eigenaar van de club KV Oostende, maar ook met de nv KVO Stadion van de nieuwe tribune (de rest van het stadion is van de stad). Die tribune is gebouwd door Versluys Bouwgroep van zijn vriend en zakenpartner Bart Versluys, met wie hij in Oostende heel wat mooie bouwprojecten heeft lopen. Versluys Bouwgroep is voor 50 procent in handen van Coucke.

Dat laatste is illustratief voor de Coucke-saga. De verbouwing wordt door experts gewaardeerd op 14 miljoen euro, maar heeft officieel 19 miljoen gekost. Volgens Oostendse bronnen is de kostprijs kunstmatig opgedreven om winst te maken voor de Bouwgroep op kosten van KV Oostende.

Finaal wordt bij de onderhandelingen met Callant de waarde van de volle eigendom van het stadion (correcter: de nieuwe tribune) gewaardeerd op iets meer dan 20 miljoen euro. Omdat KVO noch Callant dat kan betalen, kiest Coucke voor een vruchtgebruikconstructie. Daarbij zijn de regels totaal niet gevolgd. Aan de eerste voorwaarde – is er een economische realiteit voor

deze constructie? – is al niet voldaan. KVO zou voor een half stadion van 14 miljoen euro 30 miljoen euro moeten betalen, enkel voor het vruchtgebruik en dus om nooit eigenaar te worden, want na dertig jaar wordt het stadion weer eigendom van de stad. Huur was veel logischer geweest, met een huurprijs gekoppeld aan het competitieniveau waarop KV Oostende actief is.

Verhuur was na de verkoop van KVO dan weer niet interessant voor Coucke, want via huur kun je geen btw recupereren. Wat dan weer wel kan via vruchtgebruik. Op die manier recupereerde Coucke 4 miljoen btw.

Als de licentiecommissie in de lente van 2018 de stukken van KV Oostende in handen krijgt, lijkt aan de belangrijkste voorwaarde voldaan: Coucke heeft geen banden meer met KVO. De commissie geeft haar fiat, hoewel KVO naast een jaarlijks verschuldigd vruchtgebruik van 1,2 miljoen euro voor het stadion een uitstaande schuld heeft van 6,2 miljoen aan de nv Alychlo. De holding van Coucke zal die gebruiken als breekijzer.

‘De kapitaalverhoging van 2,7 miljoen is niet gebeurd. Coucke wil de overname sturen in de richting van een partij met wie hij al heeft onderhandeld’

BRON BIJ OOSTENDE

Coucke had bij zijn vertrek uit Oostende een brief opgemaakt dat hij de schulden niet eerder dan 30 juni 2020 zou opvragen. Hij zou die jaarlijks verlengen, om zo Oostende jaar na jaar aan een vislijn te houden.

Die schuld leidt ertoe dat Peter Callant er de brui aan geeft. Hij heeft in zijn eerste transferzomer al snel door dat van Couckes beloftes, die voor een deel met een handdruk werden bevestigd, weinig in huis komt. Het beloofde transferbedrag van 10 miljoen euro voor spelers als Musona, Milic en anderen is nog niet de helft geworden. Tegelijk stelt Callant vast dat Coucke zelf het laatste jaar huur voor het stadion (800.000 euro) niet heeft betaald aan de nv KVO Stadion, dat veel leveranciersfacturen al maanden open staan, waaronder exorbitante makelaarsvergoedingen. Callant gebruikt de 4,5 miljoen euro transfergelden die naar Coucke zouden moeten gaan om de oude schulden te delgen.

De vriendschap raakt bekoeld. Begin januari 2019 denkt Callant nog dat hij zal moeten procederen tegen Coucke. Iets later trekt hij dat voorstellen in. Zijn commercieel manager Patrick Orlans is op de proppen gekomen met iemand die zin heeft om voorzitter te worden. Dat is ondervoorzitter Frank Dierckens, die na een geheime vergadering zonder zijn voorzitter op Couckes kasteel besluit dat hij de redder van KVO zal worden. Hij weigert ook Fernando Canesin te verkopen aan Gent voor 2 miljoen euro plus Aboubakary Koita. Callant weet hoe laat het is en verkoopt zijn aandelen voor 1,5 miljoen aan Dierckens.

KVO krijgt de licentie in het voorjaar van 2019. Op 30 juni wordt het boekjaar van KV Oostende afgesloten: het verlies bedraagt 9,6 miljoen euro. Dierckens zoekt nu een overnemer. Tussen de dertien partijen die zich aanbieden zit Pacific Media Group (PMG), ooit nog eigenaar van OGC Nice. Die zoeken naar andere opportuniteiten in het Europese voetbal en zoals bekend is België een paradijs omwille van de (para)fiscale voordelen die het voetbal krijgt, de goede opleiding en de lage instap voor niet-EU-spelers.

Inmiddels heeft Dierckens met Alychlo een deal gesloten dat die 6,2 miljoen uitstaande schuld mag worden afgelost, grosso modo in schijven van 700.000 euro. Als hij kandidaat-overnemer PMG in januari van dit jaar inzage geeft in de financiële toestand van de club vragen die een Engelse vertaling van de overeenkomst, wat Alychlo graag en snel bezorgt.

DUBBELE PET

Al goed, zo lijkt het wel, maar dan komt ineens een kentering en niet ten gunste. Enter meester Walter Van Steenbrugge. Op 15 januari meldt Van Steenbrugge zich bij KVO als advocaat van commercieel directeur Orlans, die al een paar maanden in onmin leeft met zijn bestuur. Hij heeft een kandidaat-overnemer: de Spanjaard Raúl Bravo (die optreedt namens Crystal Palace-eigenaar David Blitzer). Die wordt door voorzitter Dierckens niet aanvaard omdat er nooit een partij aan tafel is komen zitten. Dierckens gaat voor de Amerikanen die hem voorzitter willen laten blijven.

Op 4 maart stuurt Van Steenbrugge weer een brief naar KV Oostende en overnemer PMG, maar nu namens Alychlo, dat ze afzien van het betalingsplan en de 6,2 miljoen uitstaande schuld onmiddellijk integraal zullen opeisen als de overname doorgaat. PMG besluit daarop de hele zaak on hold te zetten.

“Met als gevolg dat KV Oostende morgen geen licentie krijgt want de beloofde kapitaalverhoging van 2,7 miljoen euro is niet gebeurd”, aldus een bron bij Oostende. “Het is duidelijk dat Marc Coucke de overname wil sturen in de richting van een partij met wie hij al heeft onderhandeld. Volgens ons is er geen beter bewijs dat Coucke verbonden entiteit is bij twee clubs.”

Eerste voorlopige conclusie: Coucke komt in conflict met de bepalingen op *third party ownership*, dat zegt dat een derde partij geen rechten mag uitoefenen op spelers of clubs. Ten tweede: Anderlecht mag dan wel een licentie hebben gekregen voor volgend seizoen, de verbondenheid van zijn voorzitter/eigenaar bij een andere eersteklasser is overduidelijk. Volgens een aantal clubbestuurders uit 1A volstaat dit om de licentie van Anderlecht aan te vechten bij het Belgisch Arbitragetribunaal voor de Sport. “Als Coucke twee Belgische clubs wil leiden, is dat een zeer groot probleem.”